

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje służące redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 września 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 189, poz. 1850) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy publicznej, zwanej dalej „pomocą”, przeznaczoną na inwestycje w zakresie ochrony środowiska, służące redukcji emisji ze źródeł spalania paliw, udzielanej na podstawie art. 405 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959.

§ 2. 1. Pomoc może być przeznaczona w szczególności na dostosowanie do wymogów ochrony środowiska źródeł spalania paliw o mocy od 50 MW.

2. W ramach pomocy mogą być wspierane następujące rodzaje inwestycji:

- 1) modernizacja lub rozbudowa obiektów spalania paliw i systemów ciepłowniczych;
- 2) modernizacja urządzeń lub wyposażenie obiektów spalania paliw w urządzenia lub instalacje do ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych;
- 3) konwersja obiektów spalania paliw na rozwiązania przyjazne środowisku;
- 4) inwestycje w produkcję skojarzoną energii elektrycznej i ciepła.

3. Pomoc może być udzielana w formie:

- 1) dotacji lub
- 2) pożyczek preferencyjnych, lub
- 3) preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 4) dopłat do oprocentowania preferencyjnych pożyczek lub preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 5) częściowych umorzeń pożyczek preferencyjnych lub preferencyjnych kredytów bankowych.

§ 3. 1. Pomoc w zakresie redukcji emisji ze źródeł spalania paliw może być udzielana na realizację nowej inwestycji, z zastrzeżeniem § 6.

2. Za nową inwestycję uznaje się inwestycję związaną z utworzeniem, rozbudową lub nabyciem przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działań obejmujących dokonywanie zasadniczych zmian produkcji, produktu albo procesu produkcyjnego, zmian wyrobu lub usługi, w tym także zmian w zakresie sposobu świadczenia usług.

3. Za nową inwestycję nie uznaje się inwestycji prowadzącej jedynie do odtworzenia zdolności produkcyjnych.

4. Przepisy rozporządzenia nie odnoszą się do nowych inwestycji realizowanych w sektorach transportu, hutnictwa żelaza i stali, górnictwa węgla kamiennego i brunatnego, budownictwa okrętowego i włókien syntetycznych oraz rybołówstwa, jak również w działalności rolniczej obejmującej produkty, o których mowa w Załączniku 1 do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. WE C 325 z 24.12.2002).

5. Przepisy rozporządzenia nie odnoszą się do nowych inwestycji, w przypadku których wielkość zamierzanej pomocy przekracza równowartość:

- 1) 22 500 000 euro — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42;
- 2) 30 000 000 euro — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30;
- 3) 37 500 000 euro — dla inwestycji realizowanych w pozostałych podregionach.

6. Podregiony, o których mowa w ust. 5, określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685, z późn. zm.²⁾).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 12, poz. 101, z 2002 r. Nr 34, poz. 311, Nr 177, poz. 1458 i Nr 191, poz. 1594 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2021.

7. Wniosek o udzielenie pomocy na nową inwestycję składa się przed rozpoczęciem inwestycji.

8. W umowie stanowiącej podstawę udzielenia pomocy przedsiębiorca zobowiązuje się do zapewnienia użytkownika nowej inwestycji przez okres co najmniej pięciu lat od dnia jej przekazania do użytkowania.

§ 4. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą udzielaną na realizację nowej inwestycji zalicza się koszty ponoszone bezpośrednio na:

- 1) prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne, raport oddziaływania na środowisko i inwentaryzację powykonawczą;
- 2) nabycie gruntu i przygotowanie placu budowy;
- 3) nabycie lub wykonanie budowli i budynków;
- 4) nabycie maszyn i urządzeń, wraz z kosztami transportu, załadunku i wyładunku;
- 5) roboty demontażowe, budowlano-montażowe oraz związane z instalacją i uruchomieniem urządzeń oraz całego obiektu;
- 6) obiekty i infrastrukturę związane z inwestycją, w tym zaopatrzenie w wodę, energię elektryczną, ciepło, gaz oraz przyłączenie do systemu odprowadzania ścieków, ogrodzenie, oświetlenie, zagospodarowanie terenu, urządzenia automatyki i sterowania, aparaturę kontrolno-pomiarową, zaplecze techniczne i laboratoryjne;
- 7) nabycie wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie w przedsiębiorstwie, które otrzymało pomoc,
 - b) będą podlegać amortyzacji,
 - c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
 - d) będą stanowić majątek przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc, i pozostaną w nim przez co najmniej pięć lat;
- 8) usługi niezbędne do realizacji inwestycji, w tym nadzór i badania potwierdzające osiągnięcie efektu ekologicznego.

§ 5. 1. Wielkość pomocy udzielanej w związku z realizacją nowej inwestycji, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji netto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać:

- 1) 30 % — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42;
- 2) 40 % — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30;

3) 50 % — dla inwestycji realizowanych w pozostałych podregionach.

2. Podregiony, o których mowa w ust. 1, określa rozporządzenie, o którym mowa w § 3 ust. 6.

3. W przypadku wsparcia dużego projektu inwestycyjnego, maksymalną wielkość pomocy ustala się zgodnie ze wzorem:

$$I = R \times (50\,000\,000 \text{ euro} + 0,5 \times B + 0,34 \times C),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I — dopuszczalną wielkość pomocy dla dużego projektu inwestycyjnego,

R — wielkość pomocy określoną w ust. 1 — w zależności od obszaru, na którym ma być zlokalizowana inwestycja,

B — wielkość kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą powyżej 50 000 000 euro nieprzekraczającą 100 000 000 euro,

C — wielkość kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą przekraczającą 100 000 000 euro.

4. Za duży projekt inwestycyjny uznaje się projekt nowej inwestycji, której koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają równowartość 50 000 000 euro, przy czym:

- 1) koszty te obejmują wydatki na środki trwałe, ponoszone w okresie trzech lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców realizujących dany projekt inwestycyjny, oraz
- 2) środki trwałe są powiązane ze sobą fizycznie lub funkcjonalnie i służą do realizacji ściśle określonego celu, w szczególności produkcji konkretnego produktu lub różnych produktów, o ile są one wytwarzane przy wykorzystaniu takich samych surowców.

5. W przypadku udzielania pomocy przedsiębiorcom w sektorze motoryzacyjnym maksymalna wielkość pomocy wynosi 30 % wielkości dla danego obszaru, określonej w ust. 1, jeżeli kwota planowanej pomocy wyrażona jako ekwiwalent dotacji brutto przekracza równowartość 5 000 000 euro.

6. Mali i średni przedsiębiorcy mogą uzyskać dodatkową pomoc, której wielkość, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać 15 %.

7. Za małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się małego i średniego przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

8. Warunkiem udzielenia pomocy na nową inwestycję jest pokrycie przez przedsiębiorcę, ze środków własnych, co najmniej 25 % kosztów inwestycji.

9. Przez środki własne należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w ramach udzielonej mu pomocy.

§ 6. 1. Pomoc na realizację inwestycji, która nie jest nową inwestycją, może być przeznaczona na:

- 1) dostosowanie istniejących źródeł spalania paliw wymienionych w załączniku nr 1 w punktach IV.1, IV.2 i IV.3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 sierpnia 2003 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 163, poz. 1584), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie standardów emisyjnych”, do określonych w tym rozporządzeniu standardów emisyjnych lub
- 2) zmniejszenie emisji zanieczyszczeń w stopniu wykraczającym ponad obowiązujące standardy emisyjne określone w rozporządzeniu w sprawie standardów emisyjnych, lub
- 3) zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, w przypadku gdy nie zostały ustanowione standardy emisyjne;
- 4) wytwarzanie energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, jeżeli:
 - a) wytwarzanie charakteryzuje się sprawnością przemiany energii pierwotnej paliwa brutto w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło łącznie nie mniejszą niż 80 % lub
 - b) wytwarzanie pozwoli na zmniejszenie zużycia energii, lub
 - c) proces produkcyjny będzie mniej szkodliwy dla środowiska od stosowanego obecnie.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, nie odnosi się do inwestycji realizowanych w zakresie działalności rolniczej obejmującej produkty, o których mowa w Załączniku 1 do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

§ 7. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2, gdy celem i efektem inwestycji jest wyłącznie zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, zalicza się koszty określone w § 4.

2. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2, gdy efektem inwestycji nie jest wyłącznie zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, zalicza się:

- 1) koszty określone w § 4 pomniejszone o wydatki na porównywalną pod względem technicznym inwestycję, która nie zapewnia zakładanego zmniejszenia emisji zanieczyszczeń lub
- 2) koszty porównywalnej inwestycji ochrony środowiska, która prowadzi do takiego samego zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, nie wyższe jednak niż koszty przedmiotowej inwestycji określone w § 4.

3. W przypadku pomocy, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 2, koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą ogranicza się do części przekraczającej koszty niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wymaganego przez obowiązujące standardy ochrony środowiska.

4. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 3 i 4, zalicza się koszty określone w § 4, niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wyższego od stopnia ochrony środowiska, który byłby możliwy do osiągnięcia bez uzyskania pomocy.

5. Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą pomniejsza się o planowane w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji obiektu będącego przedmiotem inwestycji:

- 1) dochody wynikające ze zwiększenia zdolności produkcyjnych;
- 2) oszczędności w ponoszonych kosztach;
- 3) dochody z dodatkowej produkcji pomocniczej.

6. Wartość kosztów inwestycji oraz uzyskiwanych dochodów i oszczędności dyskontuje się na dzień udzielenia pomocy z zastosowaniem stopy dyskonta równej średniomiesięcznej stopie WIBOR dla 6-miesięcznych kredytów z miesiąca poprzedzającego miesiąc udzielenia pomocy.

§ 8. 1. Wielkość pomocy, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji netto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać 50 %.

2. Wielkość pomocy określonej w § 6 ust. 1 pkt 2 i 3 liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji netto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o których mowa w § 7, nie może przekraczać:

- 1) 40 % — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42;
- 2) 50 % — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30;
- 3) 60 % — dla inwestycji realizowanych w pozostałych podregionach.

3. Podregiony, o których mowa w ust. 1, określa rozporządzenie, o którym mowa w § 3 ust. 6.

4. Wielkość pomocy określonej w § 6 ust. 1 pkt 4 liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji netto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą nie może przekraczać:

- 1) 50 % — dla inwestycji realizowanych w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17, 22, 30 i 42;
- 2) 60 % — dla inwestycji realizowanych w pozostałych podregionach.

5. W przypadku pomocy określonej w § 6 ust. 1 pkt 2—4 jej maksymalną wielkość podwyższa się dla małych i średnich przedsiębiorców o 10 punktów procentowych.

6. Za małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się przedsiębiorcę w rozumieniu § 5 ust. 7.

§ 9. Pomoc, o której mowa w § 6, może być udzielana, jeżeli stanowi uzupełnienie środków własnych, o których mowa w § 5 ust. 9.

§ 10. 1. Pomoc, o której mowa w § 3 ust. 1 oraz w § 6, podlega sumowaniu z inną pomocą udzielaną na realizację tej samej inwestycji, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

2. Całkowita pomoc udzielana przedsiębiorcy w związku z inwestycją, o której mowa w § 3, nie może przekroczyć wielkości pomocy określonej w § 5.

3. Całkowita pomoc udzielana przedsiębiorcy w związku z inwestycją, o której mowa w § 6, nie może przekroczyć wielkości pomocy określonej w rozporządzeniu dla tej inwestycji.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*